

Березень в достатності дає нам пити із справжніх джерел салезіянського місіонерського духу. Воскреслей Христос, як Іванові у сні дев'яти років, продовжує показувати нам поле місії! У Апостольському листі "Maximum Illud", сторіччя якого святкуватимемо наступного року, Папа Бенедикт XV повідомляє про зобов'язання і місіонерський протагонізм великих релігійних орденів, зокрема Францисканців, Домініканців і Єзуїтів. Їхня праця і свідчення впродовж століть особливо сучасної історії Церкви остаточно позначили євангелізацію багатьох народів. Не випадково отець Боско рекомендує першим місіонерам перед відправленням до Аргентини: "Любіть, бійтеся, поважайте інші релігійні ордени і завжди говоріть про них добре" (Ricordi, № 10). Це ще раз нагадує про нашу сьогоднішню історичну відповідальність як малого товариства святого Франциска Сальського, з самого моменту заснування цілковито місійного і покликаного до молодіжного місійного протагонізму в цьому третьому тисячолітті.

Щасливого Великодня всім!

G. Basanès
о. Гільєрмо Базаньєс, СДБ,
Радник у справах місії

ФАТІМА, СЕМІНАР ДЛЯ САЛЕЗІЯН (DIAM SDB) І КООРДИНАТОРІВ МІСІОНЕРСЬКОЇ АНІМАЦІЇ ДОЧОК МАРІЇ ПОМІЧНИЦІ ХРИСТІЯН (FMA) ПО ВСІЙ

У Фатімі з 4 до 11 березня відбувся континентальний семінар для Європи та Близького Сходу. Серед різних думок я хочу підкреслити такі: у Фатімі ми віднайшли для себе синергію; ми отримали доказ того, що синергія можлива і, зокрема, можлива європейська синергія між Дочками Марії помічниці християн, Салезіянами та волонтерами... Це є дивом, як синергія діє! Крім того, ми зрозуміли, що це дуже цікаво в цей час думати про місіонерську анімацію з Фатіми... Тому що саме з Фатіми надійшло слово надії на закінчення Першої світової війни, коли Папа Бенедикт XV напасав "Maximum Illud", до святкування сторіччя якої ми готуємося (1919-2019). Ті часи, сто років тому, були найкращими для "місіонерського посіву". Послання Фатіми є повідомленням ясним і сповненим надії. Тому наша салезіянська місіонерська анімація може бути повідомленням не менш ясним і сповненим надії в цій "третьій світовій подрібнювальній війні", як називав її Папа Франциск. Потім ми теж підтвердили, що Європа - територія місій, і ми хочемо зробити все можливе, щоб переконати всіх наших співбратів і сестер! Коли ми дивимося на різні європейські реалії цими очима, все змінюється, змінюється наш спосіб думати і діяти. На шляху, який чекає нас, ми переконані, що дуже важливими є розважання і молитва. Впродовж днів семінару (як і на семінарах на інших континентах) нас супроводжувало захоплююче, магістральне, дуже глибоке і салезіянське розваження с. Марії Ко, і це є початком всього і джерелом, з якого можна черпати місіонерську ревність. Тож давайте нести цей урок до наших обителів. Ми розуміємо, що вплив Згромадження Дочок Марії помічниці християн та координаторів на уряд і анімацію їх провінцій має основне значення, оскільки в іншому випадку ми б просто витратили час. Ми покликані до місіонерської анімації наших співбратів і сестер, для неї ми повинні знайти розумний шлях. Ось чому це вимагає навчання і молитви: для того, щоб не витратити даремно свої сили! Було цікаво, як в ім'я місіонерської анімації ми перейшли від пасторальної підготовки молоді до соціальної комунікації... Цю синергію потрібно будувати і кожен повинен бачити у власній провінції, де є найбільша надія на синергію; бо в цьому ви повинні бути дуже реалістичними: почати роботу, де земля є більш відкритою для того, щоб вкорінити вогонь місіонерської ревності. Як платформи або стратегічні фронти уваги ми вказуємо зокрема на сім'ю, міграції та салезіянське місіонерське волонтерство.

*Buona
Pasqua!*

“БІДНІ ЄВАНГЕЛІЗУЮТЬ НАС”

Мене звали Маріо Бордіньон, я народився 70 років тому у Венето, на північному сході Італії. Я навчався у салезіанській професійній школі в Беккі, де народився отець Боско. Як столярі, ми технічно обслуговували Місіонерський музей, який існує до сьогодні. Зображення різних людей та речей, які там були, пробуджували мою підліткову фантазію. Бажання бути місіонером посилилось через те, що різні брати салезіяни, які були для мене прикладом і зразком у житті, відправлялися на місії. Я закінчив всі етапи формації і в 25 років був відправлений в Мату-Гросу (Бразилія), а відтак і в інші місцевості. Місія почалася в 1902 році і була спрямована на те, щоб привернути увагу індіанського народу Бороро. Тривалий час наша школа також приймала синів та дочок поселенців, які прибули в цей регіон, будучи єдиною школою на величезній території понад 100 км. Ця присутність переселенців скомпрометувала практику культури Бороро. Моя перша діяльність полягала в тому, щоб дивитися на реальність людей, яка була дуже відмінною від усіх моїх фантазій та підготовлених заздалегідь підліткових планів. Індіанців, які згадувалися в книгах та журналах, не існувало і їх культура майже закінчилася. Після першого розчарування я багато спостерігав і слухав людей. Я намагався зробити свій внесок в економіку, функціонування школи, захист землі та збереження цієї чудової культури. Я намагався здійснити інтегральне виховання. Мені допомогли приклад о. Родольфо, який був убитий за захист землі Бороро, та п. Гонсало Очоа, чудового знавця історії та культури Бороро. На щастя, за кілька кілометрів від старої місії, з'явилося село, де традиційні ритуали практикувалися дуже добре. Знання культури Бороро дуже збагатило мою духовність і моє існування. На практиці я зрозумів слова архієпископа Хелдера Камари: "Бідні євангелізують нас". Я намагався, як салезіянин, передавати молодим людям те, що сам дізнався від мого хрещеного батька. Це був повільний, але дуже гарний процес. Серед Бороро знову з'явилася гордість своєї культурної ідентичності. Ми почали навчання вчителів Бороро і сьогодні школа повністю перейшла в їхні руки. Одна група закінчила університет, а інша завершує. Два процеси відновлення території Бороро добре розвинені завдяки боротьбі, яку ми почали і яку робимо. Речі швидко змінюються, навіть у традиційних селах. Глобалізація поєднується як з гарними, так і з поганими речами. Сьогодні, більше ніж будь-коли, місія має своє велике значення через численні втручання, що походять від зовнішніх країн та культур, котрі часто є шкідливими для корінних народів. Але, коли ідеал у місіонера дуже сильний, духовність все ще знаходить силу, щоб шукати новий ґрунт, аби виявити Божу любов до інших.

*Брат Маріо Бордіньон,
італієць, місіонер серед Бороро в Бразилії*

Свідчення салезіанської місіонерської святості

Отець П'єрлуїджі Камероні, СДБ, Генеральний постулятор в справах канонізації святих

Блаженний Август Чарториський (1858-1893), якого 8 квітня згадуємо 125 річницю з дня смерті, розробив ефективний метод розпізнавання божественного задуму. «Які любі оселі Твої, Господи сил! Знемагає моя душа й прагне до дворів Господніх... Один бо день у Твоїх дворах ліпший, ніж у наметах беззаконня жити». Він написав ці слова із псалма як фразу життя на образі першої Меси. Він поручив Богові в молитві всі основні питання і незручності, а потім у дусі послуху слідував порадам своїх духовних провідників.

Намірення Салезіанської Місійності

За салезіанські університети та наукові центри

Щоб вони вміли розуміти і пропонувати людські та євангельські шляхи перед сучасними соціальними, економічними та антропологічними викликами.

Сьогодні Салезіанське Згромадження має значну присутність у світі університетів; отже, зростає наша відповідальність за виховання нових поколінь в християнському гуманізмі, прихильному до суспільства.

